

Безкрилі і крилаті

Ганна Дудка

Безкрилим просто: висота не кличе,

У них немає злетів і падінь.

Їм ніби їхній статус навіть личить,

Маскуються, то сірі, то руді.

Для них є тінь, стежки й роса на травах,

На них не спинять заздрісних очей.

А в небі – хмари зліва й хмари справа,

І сонце, що чим вище – обпече.

В безкрилих є свої прості турботи,

Немає крил – ніхто не обітне.

Якщо не знаєш радості польоту,

То раєм видається все земне.

У небі ж – турбулентність і тривоги,

І епіцентри гроз, і вітру шал.

Безкрилим легше – в них земні дороги,

Але до крил потрібна ще й душа.